

Rammene rundt legeyrket burde stimulere til at vi bruker all vår energi på pasientbehandling, forskning og medisinsk faglig ledelse. Slik er det ikke.

Både fagforening og faglig forening

Legeforeningen er en fantastisk konstruksjon: vi er både en fagforening og en faglig forening. – Rolleblanding, sier noen. – Dere skyver pasientene foran dere, hevder andre. Jeg er selvfølgelig uenig og har aldri helt forstått hvorfor dette skulle ses på som to helt adskilte forhold. Det aller viktigste for oss er – og har alltid vært – faget. Faget og alle fasettene av det utøves hver dag, er det vi driver med og er.

Vi har 44 fagmedisinske foreninger i Legeforeningen. En for hver spesialitet. De utvikler retningslinjer, arrangerer høstmøter og jobber for å sikre at spesialiseringen holder høy kvalitet og at vi har nok folk innenfor hvert fagfelt slik at vi kan tilby de tjenestene vi skal. Utviklingen i fagene fanges opp slik at vi kan være forberedt på nye utfordringer. Alt dette blir gjort frivillig og ut fra idealisme og ut fra et ønske om å bidra.

Så er det rammene rundt: arbeidstid, arbeidsmiljø, lønn, mulighetene til faglig utvikling, kompetanseheving og stillingsvern. Ideelt sett burde dette ganske enkelt ligge til grunn og være noe den enkelte lege ikke behøvde å bekymre seg for eller bruke krefter på. Energien ville dermed bli brukt helt og fullt på faget – det vil si pasientbehandling, forskning og medisinsk faglig ledelse.

Så enkelt er det ikke. Det er mange som opplever forstyrrelser i sitt daglige virke fordi rammene utfordres, ikke tas hensyn til eller blir påstått ikke å gjelde.

Som fagforening har Legeforeningen mye å gjøre og vi har ingen planer om å redusere innsatsen. Tvert i mot ser vi et behov for ytterligere profesjonalisering av vårt tillitsvalgtapparat for å opprettholde balansen med arbeidsgiversiden. Dette gjelder på ingen måte bare for oss, men generelt i arbeidsmarkedet. Vi må hele tiden være en motkraft, og jeg håper at vi kan være det på en måte som inspirerer andre fagforeninger.

Som alle andre har leger behov for en balanse i livet. Arbeidet er interessant, meningsfylt og viktig, men livet utenfor jobben er også viktig. Det er når helheten fungerer bra at vi gjør det best på jobben. Faget utøves best innenfor trygge, gode og sunne rammer. Rammene er et resultat av samfunnsutviklingen. Når planer for fagene utvikles videre, bør det gjøres på bakgrunn av kunnskapen om hvilke rammer som gjelder, fordi det vil redusere unødvendig frustrasjon og gale forventninger.

Jeg ønsker med dette å takke alle tillitsvalgte rundt om i hele landet og alle som er engasjert i de fagmedisinske foreningene. Dere gjør alle sammen en uvurderlig innsats for kollegiet.

Hege Gjessing

Hege Gjessing
hege.gjessing@legeforeningen.no
president